

Mogyorósi László

Toulouse – Lautrec levele Jane Avrilnak

Kedves Jane, tudom, attól fél,
 hogy megfertőzi a rútságom,
 pedig Ön is csak abból él,
 hogy torzzá tettem a plakáton.

Ebből nincs, csak egy példányom:
 ez a kép csak olaj és karton,
 hogy alakja körül vibráljon
 a szomorúság az arcon.

Láttam harisnyás lábait
 körözni fenn, a levegőben –
 útja e metsző fénybe vitt,
 plakátra ezt kellett belőjem.

Látom a kulisszák megett
 hosszú kabátban épp indulni;
 kedve idekint leperreg,
 s otthon vacog, mint üres spulni.

***Toulouse – Lautrec levele a bordélyházból
 Dr. Gabriel Tapié de Céleyranhoz***

A tükör előtt állt meztelen,
 míg én vágyaimmal birkóztam,
 hogy meg ne remegjen a kezem,
 s csak munkát lássak mellbimbóiban.

E nőkben nincsen mesterkélttség,
 csak természetes, csak buja báj,
 nem figyelnek, hogy el ne vétsék
 az illemet, vagy mi kint szabály.

Ki ide belép, az leadja
 a ruhatárban az erkölcsét,
 cinkosaik vigyáznak arra,
 hogy álmaiból fel ne költsek.

Ahogy kabát alól kiesnek
a vágyak fogaskerekei,
az elhasználódó testeknek
úgy villan majd gyűrődése ki.

A munka terpeszkedett bennem
így, hogy ne férjen bujaság
mellé, de amikor végeztem,
a nő ott megszemlélte magát

a festményen, hol üde, hamvas
volt még, de színeimből látta:
a pillanat ez, s mert ilyen aljas
voltam, forró lett a hálája.

Monsieur Henri lelkifröccse Mireille kisasszonyhoz

Igen, túl szép, kedves kisasszony
a teste, így nem szerelemre
való, hogy benne kedvét lelje
egy férfi, s tőle megriadjon.

Ezért nem is való plakátra,
mely élvezetre, kéjre csábít –
merő álló fűszál a pázsit
még talpa alatt is. Na lássa:

a festményemen rajta lesz bár
a mulandóság: perverz, agg úr,
ki megrontja majd Önt is gazul...
De Ön már sürget: „Hallgass, fess már!”

Hát jó, elveim fel nem rúgva...
Álljon háttal, ferdén! Az aktja
egy szalonba való, a falra,
mint selyembugyiba a vulva.